

Месеца априла, у 26. дан.*¹

Обретење моштију светог и преподобног оца нашег
Јоаникија, Девичког Чудотворца.*^{2*3}

Преподобни богоносни, отац наш Јоаникије*⁴ беше родом из старе Дукље (или Зете), из Приморја. Живео је и подвизавао се у време деспота српског Ђурђа Бранковића (1427-1456 г.). Његови родитељи нису познати, али се зна да су били Срби и да су били православне вере. Преподобни је из детињства волео усамљеност и побожну повученост. Стога остави дом родитеља својих, крете у источне крајеве српске земље и дође на реку Ибар. На месту пустом и дивљачном, званом Црна Река, он се заустави и у једној тесној пештери провођаше строги пустињачки живот. У тој се пећини по предању раније подвизавао и Петар Коришки, српски подвижник из 14. века (слави се 5. јуна). Долазак његов у Црну Реку привукао је себи многе монахе, који су се од њега учили светом подвижничком животу. А и многи је народ почео долазити к њему ради поуке и молитава његових. Када се око њега сакупи довољно братства, он на том месту подиже цркву. Но када се слава његова поче гласити међу људима, он одбеже у Дреницу (западно од Косовске Митровице), и сакри се у пуну шуму Девичку. Године је провео свети Јоаникије ту у самоћи, у ћутању и у молитви. Имао је велике духовне борбе са демонима, али својим молитвама, потоцима суза и благодаћу Божјом победио је сва њихова искушења. Зато је од Бога добио власт над њима и молитвама их својим изгонио. Чувши за његове подвиге и велику светост, деспот српски Ђурђе Бранковић доведе к њему своју болесну полуделу ћерку, и светитељ је молитвама својим исцели. Из захвалности и благодарности за то деспот Ђурађ подиже на том месту цркву Ваведења Пресвете Богородице, а затим и читав манастир, познат и до данас под именом Девич.

Преподобни Јоаникије доживе у својим богоугодним подвизима до дубоке старости. Упокоји се у манастиру Девичу 2. децембра 1430. године.*⁵ Његове свете мошти сахрањене су у гробници у његовом манастиру, три лакта у дубини земље. Одмах по његовом уснућу, његове свете мошти почеше пројављивати знаке и дејства чудотворна. Народ тога краја, и српски и арбанашки, стаде прибегавати његовом гробу и просити исцељења од разноврсних болести. А

^{1*} Данас се празнује Обретење (проналажење) светих моштију преподобнога, а 2. децембра – главни његов празник (према „Православни светачник – месеџослов“, том. 1, Еп. Хризостом (Столић) Хиландарац, стр. 412 и 182, издање „Каленић“ Крагујевац – Београд 1988. год.). (Примедба приређивача)

^{2*} Може читати као Синаксарско житије на своме месту, после 6. Песме канона. (Примедба приређивача)

^{3*} Узето из „Житија светих за месец април“ Ј. Поповића, стр. 406-409. (Примедба приређивача)

^{4*} Житије и служба св. Јоаникија написани су доста рано, а штампани у Римничком (1761 г.) и Московском (1765. г.) Србљаку, а затим и у Београдском од митрополита Михаила.

^{5*} Зато се његов спомен врши и 2. децембра.

светитељ исцељиваше све болести и немоћи оних који му са вером прибегаваху. Особито исцељиваше, и до данас исцељује, умоболне и бесомучне болеснике. За многобројна исцељења, људи из захвалности дариваху гроб и обитељ преподобнога разним прилозима и даровима.*⁶ А насупрот њима, непријатељи Божји, који ратоваху против православних, хтедоше да умање поштовање светог Јоаникија чудотворца, и покушаше (у I и II Светском рату) да разруше гробницу преподобнога. Свети чудотворац то не дозволи, а невернике стиже страшна казна Божја.

У манастиру преподобног Јоаникија подвизавала се скоро до у наше дане једна чувена и богоугодна испосница, монахиња Ефимија, боље позната у косовском крају под именом: Блажена Стојна.*⁷

* * *

Од најновијих чуда преподобног оца нашег Јоаникија навешћемо само нека (која овде износимо по тачно провереним податцима који се чувају у самом манастиру Девичу).

Године 1947. месеца маја, исцели се на гробу светог Јоаникија од једне тешке болести Крста Дончић из села Бинче са Метохије. Две године касније исцели се и његов сусед Радован Крстић из истог села. – Јула месеца 1957. године преподобни исцели Наду Бебић из Приштине од болести парализе. – 10. и 18. октобра 1964. године исцелише се Божана Нектаревић из Крагујевца и Добривој Стевић из Чубре код Неготина. – Десимир Милановић из села Мирнице код Прокупља беше тешко болестан од неизлечиве болести падавице. Али он прибеже молитвама и светом гробу светог Јоаникија и би потпуно исцељен 18. маја 1959. године. Исто тако од падавице би исцељена светим Јоаникијем и Славица Грбић из Приштине на други дан Успенија Пресвете Богородице, 29. августа 1964. године – Христов чудотворац Јоаникије исцели и многе Шиптаре и муслимане. Тако он исцели Рамика Аљимета из села Мужевине код Истока (15. септембра 1955 г.) и Исинаји Куфа из села Драгољевца (30. маја 1956 г.), а такође и Рамадана Назитраја из села Коша код КLINE у априлу прошле 1972. године. – Петковић Милорад из села Вича код Урошевца исцели се на гробу светог Јоаникија од тешке главобоље 1963. године, месеца марта.

Преподобни Јоаникије и до данас непрекидно исцељује од различитих болести све оне који му са вером прилазе и моле се на његовом гробу. Тако се у

⁶* Тако је, на пример, према једном запису, 1765. године, неки човек завештао из захвалности светом чудотворцу Јоаникију своје воденице на реци Исток.

⁷* Блажена Стојна се упокојила 1895. г. и сахрањена је покрај Петрове цркве код Новог Пазара.

најскорије време (јуна месеца ове 1973. године) на његовом гробу исцели Мира Ковић из Ст. Трстеника.

Молитвама светог оца нашег Јоаникија Девичког Чудотворца нека Господ и нас исцели од сваке страсти и греха, и удостоји нас Царства Небеског. Амин.

Оскрнављена икона Распећа из манастира Девич, током погрома од 17-19. марта 2004. године.

Оскрнављени кивот преп. Јоаникија, током погрома од 17-19. марта 2004. године.